Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central, judecător–Fondos-Frațman M.

Dosarul nr. 2ai-19/25

2-23153690-02-2ai-24012025

D E C I Z I E

12 martie 2025 municipiul Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:

Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria

Judecători Braga Angela și Cașcaval Andrei

examinând în procedură scrisă, apelul declarat de lichidatorul SRL ”GD AGRO-CO” – administratorul autorizat Bostan Nicolae, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 05 decembrie 2024,

emisă în cadrul procedurii de insolvabilitate intentată față de SRL ”GD AGRO-CO”,

asupra cererii de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL ”GD AGRO-CO” – administratorul autorizat Bostan Nicolae, împotriva lui Grosu Iurie, intervenient accesoriu OCN „MAIB Leasing” SA, cu privire la anularea actului,

c o n s t a t ă :

Circumstanțele cauzei:

În procedura Judecătoriei Chișinău, sediul central, se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința SRL ”GD AGRO-CO”.

La 13 martie 2024, lichidatorul SRL ”GD AGRO-CO” – administratorul autorizat Bostan Nicolae, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Grosu Iurie, intervenient accesoriu OCN „MAIB Leasing” SA, solicitând: anularea contractului de vânzare-cumpărare din 19 octombrie 2023, încheiat între SRL „GD AGRO-CO” în calitate de vânzător și Grosu Iurie în calitate de cumpărător, cu privire la mijlocul de transport *****, VIN-*****, a.f. *****, n/î *****, cu repunerea părților contractante în starea inițială încheierii tranzacției; -o bligarea lui Grosu Iurie să restituie în masa debitoare a SRL „GD AGRO-CO”, în proces de

insolvabilitate, bunul dobândit prin contractul de vânzare-cumpărare din 19 octombrie 2023, iar în caz de lipsă sau devalorizare a acestuia – încasarea în masa debitoare a contravalorii estimate a bunului la data transferului efectuat de debitor în sumă de 26.000 euro; compensarea cheltuielilor de judecată din contul lui Grosu Iurie.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, pe parcursul exercitării atribuțiilor în calitate de administrator al insolvabilității societății debitoare, în baza informației furnizate de Agenția Servicii Publice, a constatat că la data de 19 octombrie 2023, între SRL „GD AGRO-CO" și Grosu Iurie, a fost încheiată o tranzacție dubioasă, care a avut în calitate de obiect înstrăinarea mijlocului de transport *****, VIN-*****, a.f. *****, n/î *****.

În context, a remarcat că, la data de 22 septembrie 2022, între OCN „MAIB Leasing" SA și SRL „GD AGRO-CO" a fost încheiat contractul de leasing nr. FL5-5046, ce a avut drept obiect mijlocul de transport *****, VIN-*****, a.f. *****, n/î *****.

La data de 13 octombrie 2023, între OCN „MAIB Leasing" SA și SRL „GD AGRO-CO" a fost încheiat actul de transmitere al dreptului de proprietate obținut în baza contractului de leasing nr. FL5-5046 din 22 septembrie 2022.

Potrivit acestora, bunul a fost cumpărat la prețul de 26.000 euro (preț ce nu include dobânzile locatorului).

La data de 16 octombrie 2023, SRL „GD AGRO-CO" a înregistrat în registrul public dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport în cauză.

Ulterior, la data de 19 octombrie 2023, între SRL „GD AGRO-CO" și Grosu Iurie a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, potrivit căruia vânzătorul a înstrăinat, iar cumpărătorul a procurat mijlocul de transport sus-numit, pentru suma de 247.000 lei (echivalentul a 12.889,08 euro).

Astfel, administratorul autorizat apreciază că prețul de înstrăinare al bunului mobil convenit între societatea debitoare și pârât nu corespunde realității și este fraudulos, deoarece este substanțial mai mic decât costul de piață al unui bun similar la momentul încheierii contractului.

De asemenea, subliniază că, încheierea contractului de vânzare-cumpărare la prețul respectiv denotă intenția și vinovăția atât a organelor de conducere ale debitorului, cât și a pârâtului de a diminua patrimoniul SRL „GD AGRO-CO".

Respectiv, consideră că actul juridic contestat este anulabil în temeiul art. 104 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității nr, deoarece a fost încheiat de către debitor cu intenția de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor.

De altfel, tranzacția în cauză a afectat drepturile creditorilor de a-și recupera creanțele deținute împotriva patrimoniului debitorului.

Mai mult ca atât, reclamantul a concluzi nat că, contractul de vânzare-cumpărare este anulabil și în temeiul art. 104 alin. (1) lit. c) din Legea insolvabilității, deoarece reprezintă o tranzacție în cadrul căreia, prestația debitorului este vădit mai mare decât cea primită, or, valoarea de piață a mijlocului de transport era de 2-2,5 mai mare decât prețul de înstrăinare.

Prin urmare, dat fiind faptul că actul juridic contestat este unul ilegal, reclamantul consideră că bunul vizat urmează să fie supus restituției, în modul reglementat de art. 106 din Legea insolvabilității.

Aprecierea primei instanțe

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 05 decembrie 2024, cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL ”GD AGRO-CO” – administratorul autorizat Bostan Nicolae, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Suplimentar, s-a încasat din contul SRL „GD AGRO-CO” în proces de insolvabilitate, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 250 lei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării prezentei hotărâri.

Pretențiile din apel

La 09 decembrie 2024, lichidatorul SRL ”GD AGRO-CO” – administratorul autorizat Bostan Nicolae, a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 05 decembrie 2024, iar la 03 februarie 2025 a fost înregistrat apelul motivat prin care s-a solicitat, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a acțiunii înaintată.

În motivarea cererii de apel, pe lângă circumstanțele legate de apariția raporturilor dintre SRL „GD AGRO-CO” și Grosu Iurie, precum și de disproporționalitatea dintre prețul achitat de cumpărător și costul mijlocului de transport, s-a menționat că prima instanță în mod eronat a dat apreciere circumstanțelor cauzei și ca urmare aplicând necorespunzător prevederile legislației în vigoare aplicabile speței în cauză, a emis o hotărâre ilegală, pasibilă casării.

Astfel, analizând în ansamblu valoarea automobilului ***** la data dobândirii (22 septembrie 2022 – 26.000 euro) raportat la valoarea automobilului ***** la data înstrăinării (19 octombrie 2023 – 247.000 lei/12.889,08 euro), în coroborare cu valoarea de piață autoturismelor similare, care variază între 25.000 euro și 35.000 euro, partea apelantă a subliniat că, prima instanță eronat a stabilit lipsa actelor care să ateste discordanța dintre prețul automobilului la cumpărare și cel de la vânzare.

La fel, apelantul a invocat că, nu poate fi apreciat drept veridic faptul invocat de partea pârâtă, privind negocierea prețului vânzării bunului mobil ca fiind drept valoarea bunului conform stării tehnice în care se afla, or, la materialele cauzei a

fost prezentată dovada că suma de 247.000 lei, constituia restanța SRL „GD AGRO-CO” față de OCN „MAIB Leasing” SRL aferentă contractului de leasing, respectiv anume această sumă era necesară debitorul în scopul răscumpărării mijlocului de transport de la compania de leasing pentru a o putea înstrăina din masa debitoare, astfel încât la data intentării procesului de insolvabilitate acest bun să nu se mai afle în proprietatea entității.

Coincidența între prețul bunului indicată în contractul de vânzare cu restanța la plățile de leasing scot în evidență caracterul ilicit al acțiunilor organelor de conducere a întreprinderii de a deturna aceste bunuri din patrimoniul întreprinderii.

În context, prin analogia legii și anume art. 5 pct. 26) Cod fiscal, prețul de piață, reprezintă valoarea de piață, adică este prețul mărfii, serviciului, format prin interacțiunea cererii și ofertei pe piața comerțului cu ridicata a mărfurilor, serviciilor identice, iar în cazul lipsei mărfurilor, serviciilor identice - în urma tranzacțiilor încheiate între persoanele ce nu sunt coproprietari sau persoane interdependente pe piața respectivă a comerțului cu ridicata. Drept surse de informație despre prețurile de piață, la momentul încheierii tranzacției, servesc: informația organelor de stat de statistică și a organelor care reglementează formarea prețurilor; iar în cazul lipsei acesteia - informația despre prețurile de piață, publicată în presă sau adusă la cunoștința opiniei publice prin intermediul mijloacelor de informare în masă.

Prin urmare, valoarea de piață a bunului din litigiu este acea valoarea, la care bunuri similare erau vândute în ziua procurării bunului, iar pentru a construi un caz solid în vederea demonstrării că prestația debitorului la înstrăinarea vehiculului este semnificativ mai mică decât valoarea reală a acestuia, administratorul autorizat a utilizat mai multe tehnici, și anume: compararea prețurilor de vânzare cu prețurile altor vehicule similare vândute recent pe piață; analiza contractului de vânzare-cumpărare a bunului mobil din 22 septembrie 2022; analiza actelor de predare-primire a dreptului de proprietate din 13 octombrie 2023, încheiat între OCN „MAIB Leasing” SA și SRL „GD AGRO-CO” în baza contractului de leasing nr. FL5-5046 din 22 septembrie 2022, în care nu se atestă careva defecțiuni tehnice a automobilului, totodată și lipsa opunerii noului cumpărător Grosu Iurie referitor la starea tehnică a unității de transport, ceea ce denotă că acesta nu a suferit careva modificări tehnice ce ar permite/motiva decizia vânzătorului SRL „GD AGRO-CO”, să diminueze prețul mijlocului de transport; rulajele bancare; analiza datelor de pe piața de asigurări din Republica Moldova, prin care se confirmă că autovehiculul identificat nu figurează în dosare de daune înregistrate în Republica Moldova.

Or, în condițiile enunțate supra, se evidențiază că argumentele pârâtului Grosu Iurie, privind starea tehnică a mijlocului de transport sunt declarative, intenția

pârâtului fiind de a profita de situația economică a debitorului în prag de insolvabilitate și de a dobândi bunul mobil la un preț net inferior celui de piață.

Mai mult ca atât, apelantul a reiterat că, înstrăinarea automobilului *****, a survenit imediat după recepționarea notificării prealabile de către debitorul SRL „GDAGRO-CO", or, anume aceste acțiuni vin să demonstreze rea-credința debitorului.

Referitor la întrunirea criteriilor de anulare a actului juridic prin prisma art. 104 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, apelantul a remarcat că, la caz, au fost întrunite și probate condițiile esențiale în vederea anulării actului juridic, și anume: termenul înaintării acțiunii; actul juridic a fost semnat în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive (*contractual a fost semnat la 19 octombrie 2023, iar cererea introductivă a fost depusă la 30 octombrie 2023, adică, peste 11 zile după ce au fost înstrăinat bunul*); actul juridic în cauză, a fost încheiat cu scopul de a înstrăina și diminua patrimoniul debitorului, iar intenția reală urmărită este de a împiedica și face imposibilă stingerea creanțelor creditorilor. În situația care prestația debitorului este incontestabil mai mare decât suma primită în urma vânzării mijlocului de transport. În coraport cu valoarea de piață a acestuia, care la data înstrăinării era de cel puțin 2 – 2,5 ori mai mare, fapt ce conduce nemijlocit la prejudicierea intereselor creditorilor validați și imposibilitatea stingerii creanțelor acestora: actul în cauză, afectează direct drepturile creditorilor, or, aceștia nu-și pot satisface drepturile de creanță din contul patrimoniului debitorului insolvabil.

Termenul declarării cererii de apel

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (1) din aceeași lege, hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege.

Potrivit art. 356 Cod de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul central, a fost pronunțat la 05 decembrie 2024, iar apelul a fost depus la 09 decembrie 2024, Colegiul constată că cererea de apel a fost depusă în termenul legal.

Aprecierea instanței de apel:

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma materialelor din dosar și a normelor de drept, Colegiul statuează că apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele motive.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi

În context, potrivit art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

După cum rezultă din lucrările cauzei, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 20 decembrie 2023, s-a constatat insolvabilitatea și s-a intentat procesul de insolvabilitate în privința SRL „GD AGRO-CO”. S-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității debitorului administratorul autorizat Bostan Nicolae, deținătorul autorizației nr. 19 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției.

Astfel, invocând aspecte privind ilegalitatea actului juridic încheiat între SRL „GD AGRO-CO” și Grosu Iurie, administratorul insolvabilității SRL „GD AGRO-CO” – Bostan Nicolae a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Grosu Iurie, intervenient accesoriu OCN „MAIB Leasing” SA, solicitând anularea contractului de vânzare-cumpărare din 19 octombrie 2023, încheiat între SRL „GD AGRO-CO” în calitate de vânzător și Grosu Iurie în calitate de cumpărător, cu privire la mijlocul de transport *****, VIN-*****, a/f *****, n/î *****, cu repunerea părților contractante în starea inițială încheierii tranzacției; obligarea lui Grosu Iurie să restituie în masa debitoare a SRL „GD AGRO-CO”, bunul dobândit prin tranzacția supusă anulării, iar în caz de lipsă sau devalorizare a acestuia – încasarea în masa debitoare a contravalorii estimate a bunului la data transferului efectuat de debitor în sumă de 26.000 euro.

În materie de drept, instanța de apel menționează că administratorul insolvabilității SRL „GD AGRO-CO” – Bostan Nicolae, și-a întemeiat pretențiile prin prisma prevederilor art. 104 alin. (1) din Legea insolvabilității - după intentarea procedurii de insolvabilitate, administratorul/lichidatorul sau oricare

creditor care are interes legitim, cu acordul administratorului/lichidatorului, poate introduce în instanța de insolvabilitate acțiuni (inclusiv acțiuni reconvenționale) în vederea anulării; - lit. a) a oricărui act juridic încheiat de către debitor în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive cu intenția de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor, care a afectat drepturile creditorilor; și - lit. c) a transferurilor de bunuri sau asumarea de obligații de către debitor, făcute în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, în care prestația debitorului este vădit mai mare decât cea primită.

Cu referire la prima condiție, Completul de judecată menționează că, pentru anularea unui act juridic, se impune întrunirea concomitentă a unor criterii și anume, actul juridic să fie încheiat în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, să fie încheiat cu intenția de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor, precum și să afecteze drepturile creditorilor.

La caz, deși criteriul de timp în care este încheiat actul juridic contestat, este întrunit, instanța de apel consideră că ulterioarele concepții nu au fost demonstrate, or, actul juridic contestat a fost încheiat la data de 19 octombrie 2023, iar cererea privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „GD AGRO-CO” a fost depusă la 30 octombrie 2023, respectiv, la data încheierii actului contestat, SRL „GD-AGRO-CO” nu a avut interdicția de înstrăinare a bunurilor sale, întrucât măsurile de asigurare au fost aplicate de instanța de insolvabilitate începând cu data de 06 noiembrie 2023, or, până la această dată, debitorul era în drept să dispună după propria dorință de bunurile pe care le avea în proprietate.

În context, instanța de apel consideră irelevante argumentele apelantului precum că, încheierea contractului a survenit în circumstanțe care sugerau depunerea unei cereri introductive și denotă intenția părților de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor.

În aceeași ordine de idei, Completul de judecată menționează că, apelantul s-a referit la afectarea drepturilor creditorilor prin încheierea contractului, prin prisma înstrăinării bunului la un preț substanțial mai mic decât valoarea de piață în mod direct a determinat reducerea masei debitoare, care urma să servească la acoperirea cheltuielilor procesului de insolvabilitate și satisfacerea creanțelor creditorilor.

Totuși, conform art. 992 alin. (1) Cod civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice, iar potrivit art. 993 alin. (2) din Cod, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul lor.

De altfel, pe lângă normele citate, instanța consideră că partea apelantă nu a demonstrat caracterul diminuat al prețului bunului mobil în raport cu cel plătit de către debitor și, respectiv, cu prețul de piață a acestuia, or, deși apelantul face

referire la analiza actelor de predare-primire a dreptului de proprietate încheiat între OCN „MAIB Leasing” SA și SRL „GD-AGRO-CO” *în care nu se atestă careva defecțiuni tehnice a automobilului, totodată și lipsa opunerii noului cumpărător Grosu Iurie referitor la starea tehnică a unității de transport,* de rând cu datele de pe piața de asigurări din Republica Moldova, dar și compararea a prețurilor de vânzare cu prețurile altor vehicule similare vândute recent pe piață, aceasta nu a ținut cont de prevederile art. 118 alin. (1) și art. 221 din Codul de procedură civilă.

Astfel, Completul de judecată reține că, într-adevăr, la 22 septembrie 2022, între OCN „MAIB Leasing” SA – în calitate de locator, SRL „GD AGRO-CO” – în calitate de locatar și Mîndru Igor – în calitate de vânzător a fost încheiat contractul de leasing financiar nr. FL5-5046, care a avut ca obiect vehiculul de marca *****, VIN *****, a/f *****, contra sumei de 26.000 euro, iar conform pct. 1 și 4 din actul de transmitere al dreptului de proprietate din 13 octombrie 2023, încheiat între OCN „MAIB Leasing” SA și SRL „GD AGRO-CO” se constată că ultima a achitat costul integral de achiziție al bunului sus-menționat.

Totodată, rezultând din prin răspunsul OCN „MAIB Leasing” SA nr. 242/24 din 26 noiembrie 2024 și nr. 247/24 din 07 decembrie 2024, la data încheierii contractului de leasing nu a fost efectuat niciun raport de evaluare tehnică, iar din momentul transmiterii posesiei automobilului locatarului, OCN „MAIB Leasing” SA nu verifică și nu poartă răspundere pentru starea tehnică a acestuia.

Mai mult ca atât, instanța de apel menționează că, pentru a stabili relevanța prețului de procurare a bunului mobil față de ulterioarele tranzacții efectuate în privința acestuia, urmează a fi reținute mai multe circumstanțe, or, conform art. 1314 alin. (5) Codul civil, valoarea totală reprezintă suma tuturor plăților programate a fi efectuate de către locatar în folosul locatorului conform contractului de leasing, inclusiv toate ratele de leasing, avansurile, comisioanele prevăzute de contractul de leasing în sarcina locatarului, la care se adaugă, dacă s-a stipulat expres, valoarea reziduală.

Din prevederile legale citate rezultă că, valoarea totală a contractului de leasing reprezintă suma unor plăți convenite de locator și locatar la încheierea actului juridic, care includ atât ratele de leasing (care ar echivala cu prețul bunului cumpărat de locator), cât și avansurile, comisioanele prevăzute, valoarea reziduală. Astfel, valoarea contractului de leasing nu echivalează cu valoarea bunului care constituie obiect al raportului juridic.

Respectiv, Completul de judecată susține că, deși valoarea obiectului de leasing – automobilul de model *****, la data de 22 septembrie 2022 a fost stabilită în mărime de 26.000 euro, această sumă include atât rată inițială de leasing, cât și comisionul de eliberare de rând cu un comision de administrare

lunară pentru 48 de luni de leasing, fapt care a și determinat discrepanța prețului achitat de către debitor, față de prețul la care a fost vândut ulterior bunul mobil.

Or, includerea în prețul automobilului la momentul înstrăinării către Grosu Iurie, a ratelor suplimentare încasate de către OCN „MAIB Leasing" SA, era irațională deoarece, acesta nu poate răspunde pentru angajamentul SRL „GD AGRO-CO" față de compania de leasing.

Adițional, nici prețul mediu de piață invocat de apelant nu poate fi considerat determinant pentru constatarea comportării cu rea-credință a părților contractante și nu poate servi drept probă relevantă la stabilirea prețului de înstrăinare ulterioară a acestuia, or, vizualizând informația la care apelantul a făcut referire invocând prețul mediu, instanța conchide că acesta începe de la suma de 20.000 euro, dar care nu include sumele suplimentare achitate de SRL „GD AGRO-CO" la procurarea în leasing a bunului mobil.

Complementar, deși apelantul susține că la procurarea automobilului de model ***** contra sumei de 247.000 lei, Grosu Iurie nu a invocat pretenții față de starea mijlocului de transport, Completul de judecată reiterează că, prin prisma art. 993 Cod civil, părțile pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul lor.

Mai mult ca atât, instanța de apel reține că, potrivit devizului de cheltuieli anexat la materialele cauzei eliberată de ÎI "Pînzari Gheorghi", automobilul în cauză de model *****, VIN *****, necesită reparații la compartimentul motorului în sumă de 51.648 lei, la compartimentul cutiei de viteze în sumă de 92.800 lei, la compartimentul interior în sumă de 90.000 lei și la caroserie în sumă de 63.940 lei (f.d. 28-91).

De altfel, în condițiile în care la materialele cauzei nu au fost prezentate probe care să elucideze valoarea automobilului la data înstrăinării, precum și starea tehnică a mijlocului de transport permisibilă de a menține prețul de achiziționare conform contractului de leasing, instanța de apel prezumă acceptarea tacită de către Grosu Iurie a condițiilor în care a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, expus expres și la pct. 3.1 din contract și anume că cumpărătorul înțelege starea tehnică defectă a automobilului și pe viitor nu va ridica careva pretenții față de vânzător, fapt care nu poate servi temei pentru a-l considera cumpărător de rea credință și, că, contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat în detrimentul intereselor SRL „GD AGRO-CO", iar prestația debitorului este vădit mai mare decât cea primită.

În concluzie, nu poate fi reținut nici conceptul apelantului cu privire la afectarea drepturilor creditorilor prin imposibilitatea restituirii creanțelor față de debitor, deoarece, ținând cont de circumstanțele de fapt elucidate supra, starea tehnică a mijlocului de transport era mai mult una împovărătoare, care în cazul

menținerii la balanța întreprinderii ar putea implica investiții financiare irecuperabile la înstrăinarea lui.

În rezultatul aprecierii probelor anexate la materialele cauzei, care au confirmat ori combătut, după caz, circumstanțele invocate de către participanții la proces, determinate de instanță ca fiind importante pentru soluționarea justă a cazului, s-a stabilit că temeiurile de anulare a actului juridic contestat nu se confirmă.

Cu referire la argumentele reiterate în cererea de apel, Colegiul notează că potrivit art. 372 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea pricinii în primă instanță.

Nu în ultimul rând, Completul menționează că fiind o trăsătură esențială a apelului, efectul devolutiv constă în provocarea unei noi judecăți de fond, atât cu privire la problemele de fapt, cât și cu privire la cele de drept, în limitele stabilite prin cererea de apel, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.

În acest sens, instanța de apel menționează că din argumentele apelantului nu se desprinde o încălcare esențială de către prima instanță a unor prevederi legale în raport cu drepturile sale legale, or, apelul declarat, nu conține probe sau argumente noi în urma cărora s-ar constata temeinicia cerințelor și ca consecință netemeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu împrejurările cauzei, circumstanțele de fapt și normele de drept, fiind elucidate de prima instanță și le-a fost dată apreciere corectă.

De asemenea, în opinia Colegiului prima instanță a examinat cauza, în coroborare cu prevederile legislației în vigoare, desfășurând examinarea litigiului pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale, organizând procesul astfel încât părțile au avut posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, respectiv acordând posibilitate participanților la proces de a-și expune poziția, totodată păstrându-și imparțialitatea și obiectivitatea, creând condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

Așadar, Colegiul atestă faptul că în urma pronunțării asupra tuturor aspectelor juridice și făcând trimitere, atât la probele administrate, cât și dispozițiile legale aplicabile la caz, soluția dată de instanța de fond este corectă.

Distinct de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții vs France nr. 26561/1995, unde Comisia a menționat că ”... art. 6§1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes...”, statuează de a respinge argumentele invocate în apel, deoarece acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Finalmente, ținând cont de raționamentele menționate și învederând că prima instanță a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, iar cererea de apel este nefondată, instanța de apel ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. art. 385 lit. a), 389-390, 394 Cod de procedură civilă, Colegiul

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de lichidatorul SRL ”GD AGRO-CO” – administratorul autorizat Bostan Nicolae.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 05 decembrie 2024, emisă în cadrul procedurii de insolvabilitate intentată față de SRL ”GD AGRO-CO”, asupra cererii de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL ”GD AGRO-CO” – administratorul autorizat Bostan Nicolae, împotriva lui Grosu Iurie, intervenient accesoriu OCN „MAIB Leasing” SA, cu privire la anularea actului.

Decizia este definitivă și irevocabilă din momentul pronunțării.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Braga Angela

Cașcaval Andrei